

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

w gospodarstwie agroturystycznym CHATA MIŁKOWSKA

wersja pełna

Preambuła

Mając na uwadze obowiązek wynikający z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz treść wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie biznesu i praw człowieka, uznając istotną rolę biznesu w zapewnieniu poszanowania praw dzieci, gospodarstwo agroturystyczne CHATA MIŁKOWSKA przyjmuje do stosowania **Standardy Ochrony Małoletnich**. Standardy stanowią zbiór zasad i procedur stosowanych w przypadku podejrzenia, że dziecku przebywającemu w obiekcie dzieje się krzywda oraz zapobiegania takim zagrożeniom, z uwzględnieniem sytuacji dzieci niepełnosprawnych oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Definicje

Na potrzeby tego dokumentu poniżej wymienionym terminom nadano następujące znaczenie:

Standardy - niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich;

Obiekt – gospodarstwo agroturystyczne CHATA MIŁKOWSKA Paulina Fedko z siedzibą w Miłkowie (kod pocztowy 64-720) pod numerem 61D, NIP 972 109 01 56;

Pracownik - każda osoba zatrudniona w Obiekcie na podstawie umowy o pracę lub świadcząca usługi na rzecz Obiektu na podstawie umowy cywilnoprawnej (m.in.: umowa zlecenie, umowa o dzieło), a także stażysta, praktykant, wolontariusz itp.;

Pracownicy pracujący z dziećmi - osoba, której rzeczywiste obowiązki są związane z wypoczynkiem, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich;

Przedsiębiorca – Paulina Fedko, osoba zarządzająca obiektem, odpowiedzialna za właściwe

funkcjonowanie obiektu pod względem formalnym. Kontakt: tel. 604 550 195; e-mail: rezerwacja@chatamilkowska.pl;

Dziecko/małoletni - każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia;

Opiekun dziecka – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy;

Obca osoba dorosła to każda osoba powyżej 18 roku życia, która nie jest dla dziecka jego opiekunem;

Krzywdzenie dziecka - każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony, a także zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

Przemoc fizyczna wobec dziecka - jednorazowe bądź powtarzające się działanie, bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony innej osoby.

Przemoc psychiczna wobec dziecka - długotrwała, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:

- niedostępność emocjonalną;
- zaniedbywanie emocjonalne;
- relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu;
- nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem;
- niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka;
- niedostrzeżenie lub nieuznanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną;
- nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja;

- sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;

Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, stosunek seksualny, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego;

Zaniedbywanie dziecka - chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe

działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
- przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
- przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
- przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
- cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
- wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami);

Przestępstwo na szkodę dziecka – kodeks karny co do zasady zawiera katalog czynów zabronionych, które mogą być popełnione na szkodę dorosłych i dzieci. Dodatkowo przewidziane są w nim czyny zabronione, które znajdują zastosowanie w przypadku ich popełnienia na szkodę osoby małoletniej, w tym także osoby małoletniej, która nie ukończyła do 15 roku życia.

Z uwagi na specyfikę obiektów zakwaterowania, w których łatwo jest uzyskać możliwość odosobnienia, może dojść na ich terenie, do popełnienia przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. Są to przykładowo:

- zgwałcenie (art. 197 kodeksu karnego),
- wykorzystanie niepoczytalności i bezradności innej osoby przy popełnianiu czynu zabronionego, który to czyn polega na doprowadzeniu danej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 198 kk),

- wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia innej osoby, przy popełnianiu czynu zabronionego , który to czyn polega na doprowadzeniu tej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 199 kk),
- obcowanie płciowe z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszczenie się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzenie jej do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania (art. 200 kk),
- grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a kk).
- rozpowszechnianie produkowanie, utrwalanie lub sprowadzanie, przechowywanie lub posiadanie albo rozpowszechnianie lub prezentowanie treści pornograficzne z udziałem małoletniego, a także posiadanie przetworzonego wizerunku dziecka, uczestnictwo w prezentacji treści pornograficznych z udziałem małoletniego (art. 202 K.k.).

Rozdział I

Pracownicy obiektu

Zasady ogólne

1. Obiekt prowadzi edukację swoich pracowników w celu wyposażenia ich w umiejętność rozpoznawania objawów/symptomów krzywdzenia dziecka oraz umiejętność szybkiego i odpowiedniego reagowania na sytuacje krzywdzenia.
2. Każdy pracownik, przed dopuszczeniem do pracy, zapoznaje się ze Standardami Ochrony Małoletnich, co potwierdza złożeniem oświadczenia o dokonaniu tej czynności. Jednocześnie składa zobowiązanie przestrzegania zasad i procedur zawartych w standardach.
3. Obiekt uwzględnienia sytuację dzieci z niepełnosprawnościami oraz dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Zatrudnianie osób do pracy z dziećmi

Przed zatrudnieniem lub skierowaniem danej osoby do pracy z dziećmi ustalane jest czy w

przeszłości nie dopuściła się krzywdzenia dziecka. Ustalenia następują zgodnie z art. 21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

Zakres kompetencji i odpowiedzialności osób wyznaczonych do wdrażania Standardów Ochrony Dzieci w Obiekcie

Nadzór nad stosowaniem Standardów Ochrony Małoletnich prowadzi Przedsiębiorca. Przedsiębiorca jest osobą odpowiedzialną za zapoznanie pracowników z treścią Standardów Ochrony Małoletnich oraz monitorowanie jej stosowania w Obiekcie. Przedsiębiorca organizuje i dokumentuje proces edukacji pracowników w zakresie rozpoznawania symptomów, że przebywające w obiekcie dziecko może być krzywdzone oraz sposobów szybkiego i odpowiedniego reagowania na takie sytuacje, zgodnie z procedurami przyjętymi przez obiekt. Przedsiębiorca opisuje każdą interwencję lub zgłoszone zdarzenie związane z krzywdzeniem dziecka na terenie obiektu w dokumencie, który jest stworzony do tego celu (np. dziennik zdarzeń lub rejestr interwencji).

W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za zabezpieczenie dowodów i przekazanie ich na wniosek służb w formie kopii listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.

Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za prowadzenie procedury w sytuacji, kiedy doszło do skrzywdzenia dziecka przez pracownika obiektu lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Obiekt lecz przez podmiot trzeci.

Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za monitorowanie i aktualizację Standardów Ochrony Małoletnich oraz ich dostępność zarówno wśród pracowników jak i innych podmiotów współpracujących z obiektem oraz gości.

Dane Przedsiębiorcy są dostępne dla wszystkich pracowników i gości obiektu, również dzieci. Dane muszą zawierać informację, w jaki sposób można skontaktować się z Przedsiębiorcą .

Zasady bezpiecznych relacji pracownik - dziecko

Do stosowania poniższych zasad zobowiązani są wszyscy pracownicy Obiektu, również inne osoby dorosłe, które mają kontakt z dziećmi na terenie Obiektu, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą Obiektu.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników mających kontakt z

dziećmi znajdującymi się na terenie *gospodarstwa agroturystycznego CHATA MIŁKOWSKA* jest traktowanie dziecka z szacunkiem i uwzględnianie jego godności i potrzeb.

Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracowników i inne osoby dorosłe wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.

Rozdział II

Procedura identyfikacji dziecka podczas rejestracji

Jedną z form skutecznego zapobiegania krzywdzeniu dzieci jest ustalenie tożsamości dziecka przebywającego w obiekcie turystycznym i jego relacji z dorosłym, z którym przebywa w obiekcie.

W tym celu Pracownik przyjmujący gości podejmuje wszelkie możliwe kroki zmierzające do przeprowadzenia identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą, która towarzyszy dziecku.

Na potrzeby identyfikacji dziecka i jego relacji z osobą dorosłą z którą przebywa w obiekcie, należy:

- Poprosić o dokument tożsamości dziecka (dowód osobisty) lub inny dokument potwierdzający dane dziecka. Przykładowe inne dokumenty mogące posłużyć identyfikacji to: legitymacja szkolna, aplikacja MObywatel, Internetowe Konto Pacjenta.
- W przypadku braku dokumentu tożsamości lub odmowy jego okazania należy poprosić o podanie danych dziecka (np. imię, nazwisko, adres, datę urodzenia) przez zarówno osobę dorosłą oraz dziecko. Dodatkowo należy zapytać zarówno osobę dorosłą jak i dziecko o relację między nimi. Przykładowy schemat rozmowy z dorosłym i dzieckiem znajduje się w *Załączniku nr 1*.
- Jeżeli osoba dorosła nie jest opiekunem dziecka, powinna zostać poproszona o okazanie stosownego dokumentu np. zgody rodzica na podróżowanie danej osoby z dzieckiem. Może to być zgoda sporządzona w formie pisemnej z podpisem urzędowo poświadczonym przez notariusza lub zgoda podpisana przez rodzica dziecka, w której będą wpisane dane dziecka, adres jego zamieszkania, telefon do rodzica i numer dokumentu tożsamości/numer PESEL osoby, której rodzic powierzył opiekę nad dzieckiem. Jeśli osoba dorosła nie posiada żadnego z ww. dokumentów, należy poprosić

ją o wypełnienie stosownego oświadczenia, zgodnie ze wzorem przygotowanym przez obiekt turystyczny. Oświadczenie powinno zawierać dane dziecka i dane dorosłego, z którym dziecko przebywa, wraz ze wskazaniem relacji jaka występuje pomiędzy dzieckiem a dorosłym. W przypadku gdy osoba dorosła nie jest rodzicem ani opiekunem dziecka, powinna oświadczyć, iż rodzice/opiekunowie wyrazili zgodę na opiekę nad dzieckiem.

- W przypadku gdy osoba dorosła w której towarzystwie przebywa dziecko odmówi okazania dokumentu dziecka i/lub wskazania relacji między nimi należy wyjaśnić, że procedura służy zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom korzystającym z Obiektu i że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 maja 2016 roku pracownicy obiektu mają obowiązek ustalić, czy dziecko jest bezpieczne. Po wyjaśnieniu sprawy w sposób pozytywny należy podziękować za czas poświęcony na upewnienie się, że dziecko jest pod dobrą opieką.
- W przypadku gdy rozmowa nie rozwieje wątpliwości dotyczących osoby dorosłej towarzyszącej dziecku i jej intencji wobec dziecka, a zwłaszcza gdy odmawia on okazania dokumentu tożsamości lub złożenia oświadczenia zawierającego dane dziecka, należy o tym dyskretnie powiadomić przełożonego w taki sposób aby nie wzbudzać podejrzeń (można np. powołać się na konieczność skorzystania ze sprzętów na zapleczu, prosząc osobę dorosłą, aby poczekała wraz z dzieckiem w holu, jadalni lub innym miejscu).
- Od momentu, kiedy pojawią się pierwsze wątpliwości, pracownik obiektu turystycznego powinien być uważny zarówno na dziecko, jak i osobę dorosłą, a o ile to możliwe starać się, by nie pozostali sami.
- Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji, przejmuje rozmowę z osobą dorosłą w celu uzyskania dalszych wyjaśnień.
- W przypadku gdy rozmowa potwierdzi przekonanie o próbie lub o popełnieniu czynu na szkodę dziecka, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. Dalej stosuje się procedurę jak w przypadku okoliczności wskazujących na skrzywdzenie dziecka (patrz rozdział III).
- W przypadku, gdy świadkami nietypowych i/lub podejrzanych sytuacji są pracownicy innych działów *Obiektu* powinni oni niezwłocznie zawiadomić przełożonego.

- W zależności od sytuacji i miejsca przełożony weryfikuje, na ile podejrzenie krzywdzenia dziecka jest zasadne. W tym celu dobiera odpowiednie środki prowadzące do wyjaśnienia sytuacji lub podejmuje decyzję o przeprowadzeniu interwencji i zawiadamia policję.

Rozdział III

Procedura interwencji w sytuacji ujawnienia okoliczności wskazujących na krzywdzenie dziecka przez osobę dorosłą

- Ujawnienie krzywdzenia może nastąpić w następujący sposób:
 - dziecko ujawniło pracownikowi Obiektu fakt krzywdzenia,
 - pracownik zaobserwował krzywdzenie,
 - dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np. zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie np. znalezienie materiałów pornograficznych z udziałem dzieci w pokoju osoby dorosłej.
- Pracownik, który ma uzasadnione podejrzenie, że dziecko przebywające w Obiekcie jest lub zostało skrzywdzone, powinien niezwłocznie zawiadomić przełożonego, który zawiadamia policję.
- W przypadku istniejącego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, pracownik, który powziął uzasadnione podejrzenie skrzywdzenia dziecka niezwłocznie zawiadamia policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia. Niezależnie od powyższego Pracownik zawiadamia o zdarzeniu właściciela Obiektu.
- Należy dołożyć starań, aby utrudnić lub nawet uniemożliwić dziecku oraz osobie podejrzewanej o krzywdzenie dziecka oddalenie się z Obiektu.
- W przypadku określonym w art. 243 Kodeksu Postępowania Karnego można dokonać ujęcia obywatelskiego osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji, osoba zatrzymana pozostaje pod nadzorem pracowników , którzy mogą dokonać takich czynności bez narażenia swojego zdrowia lub życia.

- W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko, w miarę możliwości powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji. O ile to możliwe, należy podjąć próbę wsparcia dziecka.
- W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa skutkującego kontaktem dziecka z materiałem biologicznym sprawcy (sperma, ślina, naskórek), należy w miarę możliwości nie dopuścić, aby dziecko myło się oraz jadło/piło do czasu przyjazdu policji. Należy spokojnie i z szacunkiem wyjaśnić dziecku, dlaczego zastosowano wobec niego takie ograniczenia.
- Po przejęciu dziecka przez policję należy zabezpieczyć istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i przekazać je właścicielowi obiektu, który na wniosek służb przekaze ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
- Po interwencji należy zgłosić zdarzenie Przedsiębiorcy, który następnie opisuje je w dzienniku zdarzeń lub innym dokumencie przeznaczonym do tego celu.

Rozdział IV

Procedura w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia

krzywdzenia dziecka przez pracownika/inną osobę dorosłą

- W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika lub inną osobę dorosłą, która nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Obiekt, lecz przez podmiot trzeci, osoba, która powzięła tę informację powinna niezwłocznie poinformować o tym fakcie Przedsiębiorcę.
- Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego, który powiadamia opiekunów/rodziców dziecka. Osoba, która powzięła wiadomość o zdarzeniu informuje także Przedsiębiorcę w formie mailowej/pisemnej.
- W przypadku, gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Przedsiębiorca, po powzięciu informacji,

powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchując pracownika podejrzewanego o krzywdzenie oraz innych świadków zdarzenia. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, Przedsiębiorca powinien podjąć adekwatne działania personalne w stosunku do tego pracownika.

- Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Obiekt, lecz przez podmiot trzeci (np. outsourcing) wówczas należy zarekomendować zakaz jej wstępu na teren Obiektu, a w razie potrzeby rozwiązać z podmiotem trzecim umowę.

Rozdział V

Procedura w przypadku stwierdzenia stosowania innych form przemocy wobec dziecka przez rodzica/opiekuna/inną osobę dorosłą

W przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica/opiekuna lub inną osobę dorosłą, z którą dziecko przebywa na terenie Obiektu, każdy pracownik będący świadkiem takiego krzywdzenia powinien na nie stanowczo zareagować.

Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego. Jeżeli pracownik obiektu jest świadkiem przemocy fizycznej zastosowanej wobec dziecka (klapsy, szarpanie, krzyk, inne wymienione w definicji przemocy fizycznej) powinien starać się przerwać krzywdzenie i zareagować.

W sytuacji pozostawienia dziecka poniżej 7 roku życia bez opieki, pracownik który powziął informacje o takim zdarzeniu, powinien powiadomić o tym fakcie przełożonego. Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji podejmuje decyzje o dalszym powstępowaniu, w kontekście zapisów Kodeksu Karnego i Kodeksu Wykroczeń. W zależności od tego kontekstu przełożony podejmuje próbę odnalezienia rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu i wyjaśnia, że nie może on pozostawiać dziecka bez

opieki. W sytuacji, kiedy odnalezienie rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa w obiekcie nie jest możliwe, lub rodzic/opiekun prawny/inna osoba dorosła nie chce lub/i nie jest zdolna przejąć opieki nad dzieckiem, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka.

Rozdział V

Monitoring i ewaluacja Standardów Ochrony Małoletnich

Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za Standardy Ochrony Małoletnich stosowane w Obiekcie i umieszcza swoje dane kontaktowe w miejscu łatwo dostępnym dla personelu oraz gości Obiektu, w tym również dzieci.

Przedsiębiorca co najmniej raz na dwa lata dokonuje monitoringu i ewaluacji Standardów Ochrony Małoletnich.

Monitoring i ewaluacja obejmują weryfikację realizacji Standardów Ochrony Dzieci, reagowanie na sygnały naruszenia zasad i procedur oraz zaproponowanie zmian w dokumencie, zwłaszcza pod kątem dostosowania ich do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.

1. Przedsiębiorca przeprowadza wśród pracowników gospodarstwa agroturystycznego CHATA MIŁKOWSKA, co najmniej raz na 2 lata, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów Ochrony Małoletnich.

W ankiecie pracownicy mogą proponować zmiany oraz wskazywać naruszenia w obszarze zasad i procedur Standardów Ochrony Małoletnich w Obiekcie.

Przedsiębiorca dokonuje opracowania ankiet wypełnionych przez pracowników, sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, wprowadza do dokumentu niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom nowe brzmienie Standardów Ochrony Małoletnich.

Rozdział VI Przepisy końcowe

Standardy wchodzi w życie z dniem 15/08/2024 r.

Standardy Ochrony Małoletnich są udostępnione wszystkim pracownikom poprzez umieszczenie ich na stronie internetowej oraz w kuchni Obiektu.

Standardy są udostępniane pełnoletnim gościom Obiektu poprzez umieszczenie na stronie

internetowej oraz w holu Obiektu.

Standardy udostępnione są w wersji zrozumiałej i skróconej dla dzieci przebywających na terenie gospodarstwa agroturystycznego CHATA MIŁKOWSKA w miejscu dla nich dostępnym i widocznym.

Załącznikami do Standardów są:

Załącznik nr 1. Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich.

Załącznik nr 2. Przykładowy schemat rozmowy z dorosłym i z dzieckiem podczas identyfikacji

Załącznik nr 3. Zakres danych do sprawdzenia osoby w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym

Załącznik nr 4. Wzór oświadczenia o krajach zamieszkania

Załącznik nr 5. Wzór oświadczenia o niekaralności

Załącznik nr 6. Ankieta monitorująca poziom realizacji Standardów Ochrony Małoletnich

Załącznik nr 7. Przykłady sytuacji mogących budzić podejrzenia lub wskazywać na krzywdzenie dziecka

Załącznik nr 8. Zasady weryfikacji informacji o karalności

Załącznik nr 9. Jak rozmawiać z dzieckiem krzywdzonym – wskazówki dla pracowników obiektów.

Załącznik nr 10. Sposoby reagowania na krzywdzące zachowania rodzica/ opiekuna/innej osoby dorosłej wobec dziecka

Załącznik nr 11. Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Załącznik nr 12. Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Załącznik nr 13. Wzór zgody opiekuna prawnego na wyjazd dziecka pod opieką osoby trzeciej

Załącznik nr 14. Wzór oświadczenia osoby trzeciej o upoważnieniu jej przez opiekunów do sprawowania opieki nad małoletnim

Załącznik nr 15. Zachowania i praktyki oczekiwane od pracowników

Załącznik nr 16. Zachowania i praktyki niedopuszczalne ze strony pracowników w stosunku do dzieci w obiekcie